

ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmussen), idet det har været et overordentlig stort Arbejde, som han har gjort baade i Fjor og i denne Vinter for at komme til et Resultat.

Med disse Bemærkninger anmoder jeg det høje Landsting om at stemme for den Indstilling, som Fællesudvalget her er blevet enigt om.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Som det ogsaa fremgik af de Udtalelser, den ærede Ordfører nu nylig fremkom med, er Forholdet jo her saaledes, som det vel som Regel er, navnlig naar en Sag kommer i Fællesudvalg og Fællesudvalget naar til et Resultat, saaledes at der ikke fra ret mange Sider, navnlig ikke fra de mest modstaaende Sider, vil være fuld Tilfredshed med det, der er naaet. I denne Sag er der jo nogle, der mene, at man er gaaet alt for vidt i Retning af at lægge Afgørelsen ud i Befolkningens Haand baade med Hensyn til Antallet af Beværtninger og med Hensyn til Handel med spirituose Drikke; derimod mene andre, at man ikke nær er gaaet vidt nok. Jeg glæder mig over, at der er naaet et Resultat, og jeg tror, at der slet ikke er Grund til at give sig til at tale om, hvem der paa dette Omraade — det har jo været fremhævet, og jeg mener med Rette, som et af de vigtigste Omraader — har maattet gøre de største Indrømmelser og har maattet bringe de største Ofre. Derimod synes jeg, at der er Grund til at fremhæve og gøre opmærksom paa, at de Resultater, der ere naaede, i sig selv ere meget betydningsfulde, og at det sikkert maa erkendes selv af dem, der i og for sig kunde ønske Forslaget anderledes navnlig paa de Omraader, jeg har nævnt, at være betydningsfulde Fremskridt i Sammenligning med det, vi nu have. Jeg skal her særlig gøre opmærksom paa den Tilstand, der har hersket i de senere Aar, hvorefter man saavel i Købstæderne som for øvrigt ogsaa paa Landet jo ikke har kunnet opretholde det Skel mellem Gæstgiverier og Beværtninger, der i sin Tid var tilsigtet ved Bestemmelserne i Næringsloven af 1857, og ej heller har kunnet opretholde det Skel, som der rettelig burde opretholdes, idet der jo mange Steder og navnlig da paa Landet kan være udmærket god Brug for Gæstgiverier, for at de rejsende — være sig ved Stationerne eller paa andre Steder — kunne faa det nødvendige Husly og Mad og Drikke, medens der maaske slet ikke er nogen Anledning

til paa saadanne Steder at have Beværtning. Det har imidlertid efterhaanden vist sig mere og mere vanskeligt at opretholde dette Skel, saaledes at Gæstgiverier i ret stor Udstrækning med eller uden Tilladelse ere bleve Beværtninger. Dette Forhold vil ved de Bestemmelser, der nu foreslaas af Fællesudvalget eller i alt Fald efter Forslagets Bestemmelse, saaledes som begge Ting tidligere have vedtaget dem, blive ordnet saaledes, at det virkelig bliver muligt derved at skelne mellem, hvad der er Gæstgiveri, og hvad der er Beværtning. Det fremgaar baade af Lovens Bestemmelser med Hensyn til Maaden, hvorpaa Bevillingerne skulle udddeles, og med Hensyn til, hvilke Rettigheder saavel Gæstgiverier som Beværtninger have. Det er jo altid saa, at klare Bestemmelser ere heldige baade for de næringsdrivende og for dem, der skulle benytte de paagældende Forretninger, være sig Gæstgiverier eller Beværtninger, og ikke mindst er det heldigt for Administrationerne, at der er Bestemmelser, som baade kunne overholdes, og som selvfølgelig ogsaa skulle overholdes. Det er aldrig rart for Administrationen at være nødt til at se gennem Fingre med adskiligt, fordi Udviklingen har ført med sig, at de gamle Bestemmelser ikke have kunnet haandhæves og ikke ere bleve haandhævede. Ej heller er det rart for Administrationen at se paa dette, som desværre i de senere Aar i ret stor Udstrækning har fundet Sted, at man for at undgaa Bestemmelserne om Erhvervelse af Borgerskab til Beværternæring har oprettet Foreninger, der seje under falsk Flag som Fremskridtsforeninger, Oplysningsforeninger eller lignende, men som kun have til Formaal at tage mod enhver, der blot betaler 10 eller 25 Øre, som Medlem, og naar de saa have betalt, kunde man tage mod dem som almindelige Beværtnings- eller Gæstgiveri-søgende. Nu træffes der altsaa Bestemmelser, hvorefter det er muligt at komme den Slags Foreninger til Livs, der kun have til Opgave at omgaa de Bestemmelser, der findes i Næringsloven og derefter i Lovnee om Beværtning og Herbergering med mere.

Endelig vil jeg nævne dette, at der saavel i Butikker som i Brugsforeninger efter alt, hvad der er oplyst, i stor Udstrækning, uden at det har været muligt at gøre nogen som helst Indsigelse derimod, og uden at der har kunnet føres nogen Kontrol dermed, har fundet vel nok som Regel gratis Udskaenkning Sted af